

Brusel 20. listopadu 2017  
(OR. en)

---

Interinstitucionální spis:  
2016/0105 (COD)

---

14091/1/17  
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 1761  
FRONT 459  
VISA 418  
COMIX 744

**POZNÁMKA K BODU „I/A“**

|             |                                                                                                                                                                                                          |
|-------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Odesílatel: | Generální sekretariát Rady                                                                                                                                                                               |
| Příjemce:   | Výbor stálých zástupců / Rada                                                                                                                                                                            |
| Předmět:    | Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2016/399, pokud jde o používání systému vstupu/výstupu ( <b>první čtení</b> )<br>– přijetí legislativního aktu<br>= prohlášení |

**Prohlášení Komise**

Nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu, je v souladu se stávající podobou tranzitního režimu pro Kaliningrad zřízeného nařízením 693/2003<sup>1</sup>.

Komise zajistí právní soudržnost mezi těmito právními akty, pokud by tranzitní režim pro Kaliningrad měl být v budoucnu pozměněn.

---

<sup>1</sup> Nařízení Rady (ES) č. 693/2003 ze dne 14. dubna 2003 o zavedení dokladu k usnadnění průjezdu (FTD) a dokladu k usnadnění průjezdu po železnici (FRTD) a o změně Společné konzulární instrukce a Společné příručky, Úř. věst. L 99, 17.4.2003, s. 8.

### **Prohlášení Rakouska**

Rakousko si váží intenzivního úsilí, které estonské předsednictví vyvíjí k dosažení širokého konsensu mezi členskými státy v této důležité otázce.

Donucovací orgány však stále nemají dostatečné oprávnění k přístupu do systému vstupu/výstupu za účelem zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí či jiných osob, které spáchaly trestný čin. Lze doufat, že řešení tohoto problému bude možné nalézt s pomocí interoperability.

Přístup azylových orgánů do systému vstupu/výstupu by byl býval žádoucí i ve smyslu účinné spolupráce mezi těmito orgány v členských státech. Je zásadní, aby nástroje, jako je systém vstupu/výstupu, který byl vyvíjen dlouho a za využití značných finančních a personálních zdrojů, bylo možné rovněž účinně využívat. Přístup azylových orgánů do systému vstupu/výstupu s cílem přesného zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí pro účely usnadnění postupu i nucených návratů by býval představoval ústřední přidanou hodnotu tohoto systému.

### **Prohlášení Chorvatska**

Chorvatská republika podporuje cíl tohoto nařízení, neboť by mělo přispět k posílení a udržení příznivé bezpečnostní situace na celém území Evropské unie, jejímž předpokladem je – mimo jiné – lepší a operativnější ochrana vnějších hranic.

Tento cíl by měl být považován za nejvyšší zájem občanů Evropské unie a Chorvatská republika shledává nepřijatelným, že se toto nařízení nepoužívalo od samého počátku jeho praktického uplatňování na vnějších hranicích Evropské unie, čímž by se zbytečně a bezdůvodně snížil jeho účinek. Je třeba zdůraznit, že na základě vstupu v platnost současného návrhu nařízení by bylo dočasně pozastaveno stávající ustanovení čl. 6 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu, jakož i stávající ustanovení smlouvy o přistoupení Chorvatské republiky jakožto nedílné součásti *acquis communautaire*. Chorvatská republika by ráda upozornila na skutečnost, že Evropská komise již v samotném názvu návrhu nařízení předpokládá provádění tohoto nařízení právě na vnějších hranicích Unie, a tím i rovné zacházení se všemi členskými státy.

Nerovné uplatnění tohoto nařízení na řádné členy schengenského prostoru a na ty, kteří se jimi mají teprve stát, včetně Chorvatské republiky, by vedlo k tomu, že cíl tohoto nařízení by se stal druhotným a kromě ohrožení vnitřní bezpečnosti Evropské unie a účinného boje proti terorismu a závažné trestné činnosti by byl také vyslán negativní signál široké evropské veřejnosti.

Z praktického hlediska by nerovné uplatnění tohoto nařízení znamenalo, že v důsledku nedostatečného přístupu do Vízového informačního systému prostřednictvím systému vstupu/výstupu by nebylo možné registrovat délku pobytu státních příslušníků třetích zemí krátkodobě pobývajících v EU, a nebylo by tedy možné ověřit platnost schengenského víza. Vzhledem k tomu, že Chorvatská republika uznává toto vízum za rovnocenné s chorvatskými vízy a zároveň nemá dostatečný přístup do Vízového informačního systému prostřednictvím systému vstupu/výstupu, mohla by umožnit vstup na své státní území držitelé neplatného víza cestujícím do země schengenského prostoru. Z této skutečnosti rovněž vyvstává otázka členského státu odpovědného za úhradu nákladů za navrácení těchto osob.

Kromě toho by nepoužívání tohoto nařízení v Chorvatské republice znamenalo nemožnost přístupu k dalším operativním informacím o osobách, jež často překračují vnější hranice Evropské unie i hranici schengenského prostoru, včetně potenciálních teroristů a jiných osob podezřelých z hlediska bezpečnosti.

Takové nerovné uplatňování by mohlo přesměrovat pohyb osob, které představují hrozbu pro vnitřní bezpečnost Evropské unie, přes ty hranice, na nichž by tento systém nebyl používán. Pokud jde o Chorvatskou republiku, znamenalo by to přesměrování na přibližně 1 350 km vnějších hranic Evropské unie, přičemž je třeba mít na paměti také třetí země, v nichž existuje tendence k zvýšené nesnášenlivosti, radikalismu a násilnému extremismu, podnícená rovněž fenoménem zahraničních teroristických bojovníků, kteří se vracejí z válečných zón do svých domovských zemí, což pro Chorvatskou republiku také zvyšuje riziko terorismu.

Kromě toho by nerovné uplatňování tohoto nařízení mělo rovněž závažný dopad na plynulost přeshraničního provozu, neboť vedle zavedených systematických kontrol by bylo zapotřebí více času pro ruční zpracování cestovních dokladů namísto automatického, čímž by bylo ohroženo náležité bezpečnostní profilování cestujících příslušníky pohraniční stráže.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti má Chorvatská republika, jakožto členský stát s dlouhou vnější hranicí, mimořádný zájem na nalezení způsobu, jak uplatňovat toto nařízení na všech vnějších hranicích Evropské unie od jeho samotného přijetí, a tedy na optimalizaci cíle nařízení.

---